

som en Lov for sig selv. Med Hensyn til Spørgsmaalet om, hvorvidt Finantsministeren gjør Ret i, ved foresaldende Vacancer, at nedsætte Gagerne for Embedsmændene ved Dresunds-toldkammer, og sætte dem paa fast Gage istedetfor paa uvisse Indtægter, da kan der vist neppe være to Meninger om, at han heri handler meget rigtigt; men med Hensyn til de faste Gagers Størrelse, da følger det af sig selv, at han ikke vil kunne tilfikkre nogen Embedsmand den, da Gagereglementet jo ikke er vedtaget, og indtil den Tid maa der jo altid forbeholdes Rigsdagens Samtykke til den opførte Gage.

Finantsministeren: Hoad det praktiske Spørgsmaal om Mynten angaaer, da veed jeg ikke ret, til hvilke Acter den ærede Drdsfører sigter; maaskee det er Actstykker, som jeg i Die-blikket ikke er i. Bestidelse af, uagtet jeg ikke veed rettere, end at jeg har modtaget de Actstykker tilbage fra Udvalget, som jeg havde forelagt Thinget, og jeg troer derfor vist, at det maa beroe paa en Misforstaaelse. Men hvorom Alting er, hvad de ældre Acter angaaer, saa har jeg i alt Fald her liggende for mig en udtryffelig Erklæring, som jeg, imod hvad jeg pleier at gjøre i slike Tilfælde, nu efterat Udvalgets Forslag indeholdt Opfordring til at forsøge yderligere Nedsættelse, har opfordret vedkommende Embedsmand, som bærer det nærmeste Ansvar for dette Departements Bestyrelse, til at afgive, og han har, skjøndt han var bekendt med mit Ønske i saa Henseende, erklæret sig saaledes: Mynten maa i Klar underkastes en aldeles uundgaelig Hovedreparation; Fundamentet for det sidste Værksted er sunket, en ny Dampkedel skal indsættes; med 3000 Rbd. vil, saavidt skjønes, kun det Allernødvendigste kunne gjøres, for at holde Arbeidet i Gang; standses det, kan Mynten ikke arbejde. Den ærede Drdsfører meente, uagtet han synes at anerkende Vægten af de Grunde, som jeg har anført mod Nedsættelsen, at det Beløb, hvorom her er Spørgsmaal, dog kunde taale en Nedsættelse fra 36,110 Rbd. til 32,000 Rbd., og han anførte, at det var godt under alle Omstændigheder, at man fra Begyndelsen af satte sig paa det Standpunkt at indskrænke saameget som muligt, og at tage

den Bestemmelse at ville indskrænke, selv der, hvor det syntes lidet rimeligt, og han meente ogsaa, at en duellig Bygmester maatte sagtens, naar det skulde være, kunne spare $\frac{1}{3}$ af de Omkostninger, som oprindelig vare foreslaaede. Hvad Princippet angaaer, kan jeg vistnok saavidt erklære mig enig med den ærede Drdsfører; jeg er selv meget tilbøielig til, naar man forelægger mig et Overslag, som lyder paa 4000 Rbd., at sige: ja det kan være godt nok, det lyder paa 4000 Rbd., men det skal udføres for 2000 Rbd.; men naar jeg har gjort det, saa kommer jeg i en slem Forlegenhed, naar man saa igjen vil have, at de 2000 Rbd. skulle nedsættes til 1500 Rbd., og jeg befinder mig i Grunden i denne Stilling, og hvad Bygmesteren angaaer, saa troer jeg, han vil komme i en meget slem Forlegenhed, thi jeg er ved disse Udgifter ikke i det Tilfælde at kunne glentage det, jeg sagde, hvad Domainebygningerne angaaer, at der ere store Ting at slaae af paa. Jeg har kun en eneste Udvei, nemlig at skjære 2500 Rbd. bort, ved at stille et Bygningsarbejde i Bero; derimod, med Hensyn til alt det øvrige Smaa pilleri, som alligevel løber op, kan selv ikke den dygtigste Bygmester paa Jorden nedsætte Udgifterne, det er ham umuligt; thi for at en Bygmester skulde kunne gjøre det, maa han have et vist Spillerum. Jeg kan beregne, at, hvor der er et stort Bygningsforetagende, kan man tvinge ham til at nedsætte Udgifterne, i alt Fald paa Arbeidets Beføstning, men her kan jeg ikke engang gjøre det paa Arbeidets Beføstning. Skulde jeg her holde mig indenfor denne Grændse, hvis det maatte behøve Thinget, at nedsætte Beløbet, saa kommer jeg i det Tilfælde, ikke alene at maatte lade den nævnte Toldbobbygning ufuldendt, men jeg maatte lade endeel aldeles nødvendige Arbejder staae hen, saaledes at virkelig de paagjældende Bygninger geraadede i Forsald. Jeg troer imidlertid, at hvorledes end Afgjørelsen bliver, maa jeg være angerløs, og vil man ikke bevilge mig mere end 33,000 Rbd., og jeg saa kom i det Tilfælde, at Statsrevisorerne gjorde den Udsættelse, at jeg desuagtet havde brugt Mere, saa haaber jeg, at de Grunde, som jeg da yderligere vil frembære, ville vise sig at være fyldestgjørende til at fri-